

første Afstemning. Ved denne sidste Regel sikres ogsaa Mindretallets Ret til at faa deres Kandidater tagne i Betragtning, men der gives tillige Flertallet Adgang til at udtale sig om, hvilket af de spredte Mindretal det staa nærmest. Falde altsaa inden for et Menighedsraad, der bestaar af 8 Medlemmer, ved Afstemningen til Indstillingen som Nr. 1 5 Stemmer paa en Kandidat og 3 Stemmer paa en anden, er det hermed ikke alene afgjort, hvem der skal indstilles som Nr. 1, men tillige, hvem der skal indstilles som Nr. 2, og der bliver alene at foretage ny Afstemning om, hvem der skal indstilles som Nr. 3. Falde Stemmerne derimod 5, 2 og 1, bliver det ved en ny Afstemning at afgøre, hvem af de to sidste der skal indstilles som Nr. 2, og den anden bliver da at indstille som Nr. 3. Falde de 5, 1, 1 og 1, kan der ved Afstemningen om, hvem der skal indstilles som Nr. 2, stemmes paa hver af de tre sidstnævnte, og ved Afstemningen om Indstillingen som Nr. 3 atter kun paa de to, som derefter ere tilbage.

Imidlertid vil jo det Tilfælde kunne indtræffe — og vil mulig endog meget hyppig indtræffe her, hvor det faar den Betydning, som foran nævnt, for Mindretallet inden for Menighedsraadet at faa deres Kandidater med i første Omgang — at der ved første Afstemning ikke bliver nogen Ansøger, der faar over Halvdelen af de afgivne Stemmer. Ny Afstemning maa da finde Sted; men hvis i dette Tilfælde to have flere Stemmer end de andre (f. Eks. 3, 3 og 2), bør Afstemningen indskrænkes til at gælde, hvilken af disse der skal indstilles. Her faar altsaa Mindretallet Lejlighed til at gøre sin Stemme gældende ved den Afgørelse, der skal træffes mellem de relative Flertal. Ere Stemmerne faldne saaledes (f. Eks. 2, 2, 1 og 1), at flere end to Ansøgere faa et saadant Stemmetal, at Valget imellem dem staa uafgjort, bør det afgøres ved en særskilt Afstemning mellem dem — i det nævnte Eksempel altsaa mellem de tre, der hver har faaet 2 Stemmer — hvem af dem, der skal gives Fortrinnet. Baade ved denne Afstemning og ved den ny Afstemning, der skal finde Sted, naar ingen ved første Afstemning har faaet over Halvdelen af de afgivne Stemmer, kan det jo imidlertid hændes, at Stemmerne staa lige; i dette Tilfælde har man ment, at Lodtrækning bør gøre Udslaget. I sin mest outrerede Form vil dette Tilfælde indtræffe, naar hvert af Menighedsraadets Medlemmer har stemt paa sin Kandidat i første Omgang, og anden Omgang ikke giver noget andet Resultat. I dette

Tilfælde ville endog alle tre Indstillinger kunne blive afhængige af Lodtrækning. Man tør vel antage, at noget saadant meget sjældent vil blive Tilfældet; Hovedvægten vil i dette Tilfælde ved Ministeriets og Kongens endelige Afgørelse af Sagen formentlig blive lagt paa Provstens og Biskoppens Indstillinger om Menighedsforholdene.

§ 26 giver ikke Anledning til nogen særlig Bemærkning.

Hvad angaar de Klager over Valghandlinger, som i § 27 forudsættes at kunne fremkomme, da kunne disse jo lige saa vel gælde Menighedsraadets og dets enkelte Medlemmers Fremfærd som et fra nogen af Ansøgenes Side udvist Forhold. Det er selvfølgeligt, at der, naar der kommer til at foreligge Oplysninger om, at en Ansøger paa utilladelig Maade, selv eller gennem andre, har indvirket paa Valget, ikke bør eller kan tages Hensyn til Menighedsraadets Indstilling; men for saa vidt som den Tanke har været fremme, at der, forinden Ministeriet gør sin endelige Indstilling til Kongen, burde foreligge en udtrykkelig Erklæring fra den paagældende om, at han intet saadant utilladeligt Middel har anvendt, da kan Ministeriet ikke finde Indførelsen af en saadan ny højtidelig Erklæring betimelig. Det vilde jo i Virkeligheden være noget ganske tilsvarende til den ved Forordningen af 23de Oktober 1700 indførte, saakaldte Simonied, der afskaffedes ved den Forandring i Præsteløftet, der fandt Sted ved kongelig Resolution af 27de August 1870, jfr. Ministeriets Bekendtgørelse af 2den September s. A. Men for øvrigt indeholder jo Præsteløftet i sin nuværende Form den Erklæring, at paagældende i sin Samvittighed ved sig fri, at han ikke har benyttet noget uhæderligt Middel for at indkomme i Embedet, hvad formentlig maa anses for fuldt tilstrækkeligt.

§ 28, der omhandler Ministeriets Ret til frit at vælge mellem de af Menighedsraadet indstillede eller, hvis ingen Indstilling foreligger fra Menighedsraadet, mellem samtlige Ansøgere, saavel som § 29, der giver Regler for, hvorledes der skal forholdes, naar kun to eller tre eller endog kun en Ansøger har meldt sig til det ledige Embede, giver ikke Anledning til nogen Bemærkning.

De i § 30, 1ste Stykke, nævnte Præstembeder, ved hvis Besættelse Menighedsraadene ikke skulle have Indstillingsret,